

۲۰۱۳/۰۹/۱۲

عبدالحكيم سامع

بستر ولادت و پرورش طالب افغان و مطبوعات جهان! (قسمت هشتم)

در بسیاری از وقایع جهان امروز، واقعیت های اصلی همواره دیرتر و مکمل تر بر ملا می گردد. منشاء «جنبش طالبان» یا «حرکت» آنها را بطور نمونه از همان آغاز، تشکلی از «شاگردان مدارس» واقع در مناطق سرحدی بین پاکستان – افغانستان دانسته و تبلیغ می نموده اند. بعداً بتدریج دیده شد، که نه تنها در صفوف «جنگی های» آنها، یک مخلوط بغرنج و رنگا رنگ وجود داشته است، بلکه استفاده از مناطق قبایلی و «اجیران جنگی»، و پیوند های خارجی آنها با نفوذ «مرموز» و آشکارای دستگاه های دولتی خارجی، خاصاً پاکستان بر بغرنجیت مسائل و از همه اولتر نقش «افراطیون» و «وهابی های بین المللی»، بر «مغشوشیت» اهداف آنها افزوده، چهره های «مشکوک» روز تا روز هر چه بیشتر افشاء می گردند. ساحات و مناطق که «جنگی های طالب» در آن متشکل گردیده و «به حرکت» افتاده اند، بنام مناطق «قبایل آزاد» نیز یاد می گردد، که در آنطرف «خط دیورند» واقع می باشد. این مناطق بصورت عموم مناطق «پشتون نشین» و «بلوچ نشین» شناخته شده و پس از خروج قوای استعمار انگلیسی از «نیم قاره هند»، این قلمرو در تحت «نفوذ» پاکستان قرار داده شده است.

سیما های ظاهری افراد «جنگی» «طالب» و هم چنان طرز لباس این جنگی ها در روز های اول و مرور سطحی بر ترکیب مجموعی افراد «جنگی»، بصراحت علایم مشهود بدست می دهد، که این «افراد» صرفنظر از اینکه، به چه نوع طرز تفکر و ادعاهای سیاسی نسبت داده شده اند، خواه شعوری و خواه غیر شعوری، در تحت رهبری افراد «مرموز» و دستگاه های «نیرومندتر» واقع بوده، کمیت قابل ملاحظه «جنگی های» حرفوی را «خارجیان اجیر» نیز تشکیل می داده اند، که بعداً بیشتر بر ملا خواهد شد.

آنچه در مطبوعات می خوانیم، این جا و آنجا، از این گروه، وابستگی های زبانی و قومی، در پهلوی «راه بنیادگرایی» مذهبی («سنی» - افراطی)، نیز بزبان آورده شده است.

چنین «مهره ها»، درین «بحران» طولانی در کشور بر تضادها و تفاوت های «نژادی» و «زبانی»، دامن زده، به وحدت «ملی» در کشور افغان ها نیز، صدمه زده است. (در فلم طوری افاده می شود که گویا این عکس در سطر های بالاتر، از ملا محمد عمر «مجاهد» باشد. روی و رخ او را نشان نمی دهند). درین اواخر علایم مشهود، بین «محافل و عناصر نژاد پرست» افراطی، در تحت شعار های فریبنده «ملی»، ملوث با تبعیضات گوناگون، با حلقات «وهابی» و «اخوانی»، محسوس است.

طوریکه در قسمت قبلی هم تذکر رفته است، گزارشگر «نیشنل جیوگرافی»، آغاز «عملیات» نظامی «طالبان» را در قسمت جنوب (قندهار)، با نشر این عکس تحت رهبری «ملا عمر» یاد می کند. قابل یاد آوری است که الی سال ۱۹۹۶م، عکس های رهبران «طالبان» بندرت منتشر شده است. از عکس های ذیل که در گزارش شامل ساخته اند، چنین منتج شده می تواند، که تا آزمان به کابل نرسیده بودند.

«نیشنل جیوگرافی»، با تفاوت از منابع دیگر درین گزارش، مؤسس جنبش «طالبان» را همین شخص (و یا احتمالاً جمعی از اشخاص بعدی) می داند. نام شخص اول با لنگی «سیاه...»، را که بعنوان مؤسس، تذکر می دهد، یاد نمی کند. این گزارش را هم، بعنوان گزارش از داخل سازمان و افراد مسلح طالبان عنوان داده، البته از جریان «ادای نماز» هم، تصویری را نشان می دهند.

به هر صورت در ترکیب سازمانی و رهبری «سیاسی – آیدیالوژیک»، تعداد معینی از «طالبان»، «مدرسین» و «ملا امام ها»، بیشتر، جای گرفته بودند. در متن

د پانو شمیره: له ۱ تره

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خیر و لولئ

گزارش، بروز جنبش «طالبان» و «رژیم بد نام» را از داخل «شورش» مسلحانه چندین ساله می داند، که از مقاومت علیه قوای شوروی آغاز یافته است. بر اساس بعضی معلومات نشراتی، بخش عمده رهبری این افراد یا «ملاها» را، ملا های دور «مولوی محمد نبی محمدی» رهبر «حرکت انقلاب اسلامی» تشکیل می داده است. افراد وابسته به مولوی محمد یونس خالص نیز، با این حرکت، در پیوند بوده، ازین طریق نیز، در «دستگاه دولت»، مواضع اشغال نموده اند. موجودیت و نقش «عبدالرب رسول سیاف» نیز در مجموع حرکات افراطیون، نباید نادیده گرفته شود. (عکس «سمت چپ» از سیاف است) بنابر همین پیوند هاست، که در آغاز جنبش، بنابر تسلط ملاها، رهبری آنها در تحت نفوذ «ملاها» و «مدرسین»، معلوم الحال در ساحة قبایلی می دانسته اند. از جهت «فکری» و پیوند های عمیق و نزدیکی با «وهابیان سعودی» و «شیخ های عرب»، «جلال الدین حقانی»، «عبدالرب رسول سیاف»، بحیث «مرموز ترین» اشخاص، در بروز و تقویت فعالیت های افراطی، «طالبان» محسوب شده می توانند. روابط «سیاف» با رهبری «القاعده»، روشن است.

در ترکیب «جنگی ها» و «هواداران» آنها، در همان لحظات اول، بصورت عمده، سه «کتگوری» را شامل «جنبش طالبان» می دانسته اند. که «افسران و عساکر رژیم های قبل از آغاز بحران ۱۹۷۸م»، «نا راضی های «خلقی» رژیم «چپ» تحت «حمایه شوروی» بخصوص جانبداران «حفیظ الله امین، قوماندان کودتای ثور» («امینی های درون سازمان «طالبان» از وابستگی های خونی و قومی و هم چنان، مناسبات مخفی «حفیظ الله امین و «سیاف»، آگاهی کامل دارند.) و «شاگردان مدارس دینی اسلامی»، بشمول شاگردان در «مساجد» دهات افغانستان، نیز یاد می نموده اند. نام «طالب» بیشتر در محلات «پشتون نشین»، برای مردم، مفهوم بوده است.

چهره های «سیاسی» و «فعالین طالب» در قندهار، تا حدی تفاوت داشته، از سال ۱۹۹۴م، تا ۱۹۹۵م کمتر تصاویر رهبران و مسؤولین آنها، بنظر می رسید. در آنزمان، آنده از «قومندانانیکه» درگذشته، عضویت تنظیم های دیگر را داشته اند، دقیقتر می توانست به ارتباط گذشته موقف آنها، شناسائی گردد. در جمله تعدادی از آنها که بیشتر در قندهار، در دور و نزدیک «ملا محمد عمر» قرار داشته اند، یکی از آنها «ملا عبدالسلام ضعیف» است، که در «فلم»، «نیشنل جیوگرافی» بعد از شخص فوق، با وی صحبت شده، مدعی است، که گویا در سابق «ژورنالیست» بوده است، بعداً در باره «انگیزه» عضویت خود، به «جنبش طالبان»، تذکرات کوتاهی هم بزبان می آورد.

طوریکه می دانیم، در سالهای آخر حاکمیت «طالبان»، این شخص بحیث «سفیر» طالبان در «اسلام آباد» مقرر گردیده است. ملا عبدالسلام، بعد از «زندان گوانتانامو»، و هم درین «فلم»، بزبان انگلیسی صحبت نموده است. او تقریباً یگانه شخصی بوده است، که در مصاحبات و کنفرانس های مطبوعاتی بسطح سفارت، به حد اعظمی حضور یافته، این شخص درمقایسه با دیگران، از همان سالهای اول در طرز لباس و حرکات خود، بیشتر «کرکتر» طالب دهات افغانستان را نشان می داده است، در جمله «کمترین» افراد، اقل از صف فعالین «نزدیک» به «رهبری طالبان» محسوب می گردد، که مانند شخص بعدی وقتی در برابر مطبوعات، حضور می یافته است، برای عکاس ها، مشکل ایجاد نمی نموده است.

در مورد وی در گزارشات دیگر نیز معلومات ارائه شده است. در سالهای اخیر «طالبان»، شیوه برخورد او با مسائل بین المللی، علایم، «میلان» محسوس او بسوی، «بنیادگرایی افراطی» بر ملا شده است، در حال حاضر، بعد از رهائی از «زندان گوانتانامو» و اقامت با «سه خانمش؟» در کابل، در «قطر» زندگی می کند. قرار اطلاع یکی از «طالبان»، این «گروپ قطر» را، در صف «افراطیون یا تندروان» می شمارند، که بر «امارت اسلامی»، یعنی «دولت» سقوط داده شده «طالبان»، پافشاری دارند. همین شخص در سفر «پاریس» در جمع «نمایندگان طالب» دیده می شود. (شخص چهارم از طرف چپ با لنگی سیاه)

د پانو شمیره: له ۲ تره

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلپکنی د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

نمونه هایی از افراد «جنگی» را درین «فلم» نشان می دهد. عمدتاً، این «جنبش» را در دو وقفه معرفی می کند. با وقفه اول، از طریق نشرات دیگر نیز آگاهی حاصل گردیده است. یکی از عوامل بروز «طالب» که در قسمت ششم، در حقیقت روز «تولد» آن، بیان گردیده است، در پهلوی سائر عوامل داخلی و خارجی، همانا بحران بنیادگرایی اسلامی و افراطیت است، که درین مرحله با مقطع زمانی از «ظرفیت های» «وهابیزم بین المللی» چون «افراطیون الجهاد مصری، اخوان المسلمین، افراطیون کشمیری و پاکستانی» و غیره، بحیث «همبستگی بین المللی» کار گرفته شده، اصطلاح «طالب» را مساعد ترین کلمه دریافتند! طوریکه قبلاً هم اشاراتی صورت گرفته است، چنین رشته های ارتباط، از همان آغاز «بحران» شناخته شده است.

بطور نمونه می توان، به قسمتی از اظهارات او در سیزدهم ماه جون ۲۰۰۱م، که «کیتی کلارک» گزارشگر «بی.بی.سی.»، با نشر این عکس گزارش داده است، توجه نمائیم:

شخص دیگری که همانند «ملا ضعیف» همچو «تیپ» ملایی را بظاهر امر نشان می دهد، که او نیز از جمله افراد «نزدیک» به «مجاهد ملا محمد عمر» و از آن طریق احتمالاً در «حلقه رهبری» شامل گردیده است، «وکیل احمد متوکل» نامیده می شود. اینکه موصوف هم، «ملا» باشد، اطلاع دقیق در اختیار نویسنده این مطلب قرار ندارد. اما وقتی به بخشی از سابقه «نقش» او، در روابط با «ملا عمر»، نظر انداخته شود، این شخص با وجود اینکه از جمله «معدلین» نام داده شده است، صرفنظر از همه «پراکندگی ها» در طرز دید و اظهارات او، شخصی است، متمایل به «انحصار قدرت طالبان» نظیر سیستم های «یک حزبی»، مشابه با «چپ های افراطی» و «دیکتاتوری تیپ نازی ها»، روحیه «دیکتاتوری» «کاپی شده» در مغز و استخوان این شخص نیز جای گرفته است.

در مورد او در لایبلی نشرات گفته شده است، که زمانی بحیث «دریور» شخصی «ملا محمد عمر» ایفای وظیفه می نموده است، وقتی موفق «ملا محمد عمر» بعد از «تسخیر» قندهار تغییر می یابد، موصوف از همان آغاز در بخش «امنیت» فردی ملا محمد عمر، نیز بیشتر وظایف را بدوش می گیرد. منجمه، «غذا» و «نوشیدنی» های ملا عمر، باید قبلاً توسط او امتحان می گردید. چنین یک مناسبت، باید در فضای «نهایت» اعتماد با «ملا عمر» و غیره مسؤولین، ممکن بوده باشد.

البته در آنروز ها، با این نوع لباس هم در گردش دیده شده است، که اکثراً جوانان قندهاری، با لنگی های رنگا رنگ ولی همچو «پتوها» بر شانه حمل می نمودند.

این شخص بزودی بحیث «سخنگوی» ملا محمد عمر توظیف می گردد، دیری نمی گذرد که بحیث وزیر خارجه، بجای «حاجی ملا محمد غوث»، اولین وزیر خارجه آنها، تعیین گردید. در جریان «اختطاف» طیاره «هندی»، بحیث وزیر خارجه، بیشتر معرفت و شهرت کسب کرد.

بعد از اینکه وکیل احمد متوکل، از جانب «رهبری طالبان» و شخص ملا عمر، بحیث وزیر خارجه مقرر می گردد، شخص دیگری بنام «معتصم آغا؟» بحیث سخنگوی «ملا محمد عمر»، ایفای وظیفه نموده، در اخیر ماه های حاکمیت «طالبان»، بمقام وزارت (وزارت مالیه) رسیده است. اخیراً با «تلویزیون طلوع» در «ترکیه» صحبت طولانی داشته، از موجودیت دو «خط»، «تند رو» که بر «امارت اسلامی» پافشاری دارند و «خط دومی» را «معتدل» خوانده، بصراحت گفت، که در تحت نام «شورای کویته»، کدام تشکل وجود ندارد.

این شخص خود را طرفدار طرح «مذاکره» با دولت افغانستان معرفی نموده گفت، که او و سائر طرفداران، بر «امارت اسلامی» پافشاری ندارند. از خلال گفتار او الهام گرفته می شد، که آنهاییکه در قطر، حین افتتاح دفتر، نمایش داده اند، وابسته به «خط تند رو» می باشند.

تا آلمان، یعنی الی اشغال «کابل» از «ملا محمد عمر» که جز این عکس، دیگری اثری در مطبوعات دیده نمی شد.

با اشغال «کابل»، شخص «دوم»، بعد از ملا عمر، بعنوان اداره کننده «کابل» که بعداً از وی بعنوان «صدر اعظم» یاد نموده اند، در صحنه سیاسی، اداری و جنگ داخلی در افغانستان نقش داشته است. اسم او «ملا محمد ربانی» در مطوعات نشر شده است. اینکه آیا واقعاً «ملا» بوده باشد، حقیقت برای نویسنده معلوم نیست.

آگاهان در باره سابقه این شخص (در وقت مقام صدارت، بنابر تکالیف صحی) «مشکل روحی» فوت شده است.)،

می گویند، که قبلاً در «جمعیت اسلامی» تحت رهبری «برهان الدین ربانی» شامل بوده، بحیث یکی از «قومندانان» آن، در «جنگ» مقرر بوده است. روز های ورود این شخص و افراد او را به کابل، که مانند «ملا عمر» در همان روز ها، با عکس گرفتن مخالف بوده است و خود هم عملاً ممانعت می نموده است، مجله مصورآلمانی، بنام «فوکوس» در شماره ۴۱ سال ۱۹۹۶م که در مطلب قبلی، مصاحبه با وزیر خارجه «طالبان»، نیز از آن گرفته شده است، با تصاویر معرفی م نماید. در یک نوشته جداگانه، مصاحبه با اولین وزیر خارجه طالبان، بنام «حاجی ملا محمد غوث» و اظهارات یکی از «شیخ الحدیث» ها منتشر شده است، «لینک» آن هم به هدف تسهیل، درینجا تقدیم می گردد:

http://www.afghan-german.net/upload/Tahlilha_PDF/same_musaheba_ba_gaus.pdf

طوریکه مشاهده می نمائید، این مجله تمام صفحه را با تصاویر متعدد «مزین» ساخته، در صفحه خاص «معلومات» در باره کشور های خارجی، درین شماره، راجع به افغانستان اختصاص یافته، در پهلوی نام «افغانستان» به خط سرخ، عنوان درشتی را با این کلمات تعیین نموده اند: «قرآن و مخدره» در سطر دوم می خوانیم: «چرا ایالات متحده امریکا حکومت طالبان را با احتیاط مثبت ارزیابی می کند. و چرا روسیه آنرا رد می کند.»

در قسمت پائین صفحه، کنج سمت راست، ملا محمد ربانی، با سر لچ تراشیده، در حالی در پهلوی شخصی با لنگی سیاه دیده می شود، که در دست راست قلم و کتابچه برای نوشتن در دست دارد و با دست چپ، عکس العمل عدم موافقت به اخذ عکس را تبارز می دهد.

در لحظات اول ورود «طالبان» تحت «رهبری؟» ملا محمد ربانی، این صحنه دست چپ، به نمایش گذاشته شده است. در ارتباط با این تصویر، مجله در پهلوی راست تصویر می نویسد: «مجازات بدون محاکمه: رئیس جمهور وقت و کمونیست، محمد نجیب الله را از تعمیر سازمان ملل متحد، جایی که پناه برده بود، با ریسمان بسته بر زمین کشته نموده، با برادرش شاهپور احمدزی، حلق آویز نموده اند.» («فوکوس» Focus)، شماره ۴۱، ۱۹۹۶م.)

برای رفع هر گونه اشتباه، همین عکس را، از منبع متذکره، با

استفاد از یک پروگرام کار با تصاویر، بطور جداگانه، خدمت خوانندگان محترم تقدیم می گردد. با شناختی که از سابق در باره حرکات، عادات و رفتار و بخصوص، رنگ، «قطع» و «دوخت» لباس، «طالب» و «ملای» افغان وجود داشته است، جوانانی که در دور این «تانک» توپدار، گلپوش صفحه قبلی جمع شده اند، هیچ یکی از آنها با تصویر و یا «سیمای» طالب قبل از «بحران» شباهت کامل، یا مطابقت نشان نمی دهد. بستن لنگی های شان را، همانند جوانان بیش از ۶۰ سال دیده می شود. خدا می داند، که این ها دوره «شاگردی» در «مدارس» را به منظور «ملا شدن»، سپری نموده باشند. آموزش اساسات برای «ادای نماز» و «شروط» خاصی را هر یک از اطفال وطن ما، در مساجد می آموزند، بناء چنین جوانان، حتماً در «کتگوری» اجتماعی، «طالب» محسوب نمی گردند. شخص پهلوی ملا محمد

د پانو شمیره: له ۴ تره

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لوی

ربانی، همچنان به ملا و طالب نمی ماند. بعد از چند سال عکس های چندی از ملا محمد ربانی، در نشرات بمشاهده می رسد، که درینجا دو عکس را که قبل از مرگ او منتشر شده است، از نظر می گذرانیم:

این عکس تنهائی را در منابع «بی.بی.سی.» زمانی بنشر سپرده اند، که در آنزمان، فرستنده های سازمان ملل متحد، در کابل در رابطه با مسائل مختلف با وی دیدار داشته اند. عکس بعد از آن، با عبدالستار، «وزیر خارجه پاکستان» در یک سفر رسمی به اسلام آباد گرفته شده است. بعد از آن جهت «تداوی» عازم دوبئی گردیده، که دیگر در محافل دیده نشده، چندی پس از آن خبر «مرگ» او نشر شده است.

هر گاه لیست افراد فعال آنها را در مرحله آغاز و انجام مرحله اول، یعنی از سال ۱۹۹۴م تا ۱۹۹۶م و بعد از ۱۹۹۶م تا ۲۰۰۱م در نظر بگیریم، از جانب رهبری این «جنبش»، تلاش صورت گرفته است، تا در سطح مطبوعات چهره هایی را پیشکش نماید، که با سابقه سیاسی با تنظیمها و همچنان بطور نسبی، با مناطق مسکونی در افغانستان آشنا بوده باشند. در اخیر نیمه اول دهه نود قرن گذشته در جریان «جنگ داخلی» در افغانستان که پس از برگشت قوای شوروی و سقوط رژیم «چپ»، از جانب تنظیم های «جهادی» بنیادگرای اسلامی، «هفتگانه» مستقر در پاکستان و «نه گانه» مستقر در ایران براه افتاده بود، «گروپ مسلح» که بعداً خود را «جنبش طالبان» نامیدند، از خاک «پاکستان» در «میدان جنگی» افغانستان، (در ماه های اخیر سال ۱۹۹۴م) پدیدار گردید. رهبر خود را شخصی بنام «ملا محمد عمر»، که «عکاسی» را بشمول سائر قیودات و مقررات، ممنوع اعلان داشت، یاد می نمودند. ۲۰۱۳/۰۹/۰۲

ادامه دارد ...

د پانوی شمیره: له ۵ تره

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ